

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/252/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512201371
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7512201371.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému N. V., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. Č.. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP č. 7, v konaní o 205,54 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie č.k. 17C/107/2012-59 zo dňa 18.12.2013

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 99,18 eura do 3 dní od právoplatnosti uznesenia na účet jeho právneho zástupcu.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 19,61 eura a tieto zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, uložil cestou príslušného Daňového úradu vrátiť žalobcovi (časť zaplateného) súdneho poplatku v sume 9,87 eura a zaviazal žalobcu uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 99,18 eura na účet právneho zástupcu (vedľajšieho účastníka) č. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

O zastavení konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 96 ods. 1 až 3 O.s.p. potom, čo právny zástupca žalobcu zobrať návrh v celom rozsahu späť pred prvým pojednávaním elektronickým podaním zo dňa 11.12.2013.

O vrátení časti súdneho poplatku žalobcovi kráteného o 6,63 € rozhodol v zmysle ust. § 11 ods. 3, 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení.

O trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ktoré pozostávali z trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom. Trovy právneho zastúpenia pozostávali z tarifnej odmeny podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len „vyhláška“) za 3 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia; vyjadrenie zo dňa 25.4.2012 a odvolanie zo dňa 26.9.2012 po 19,92 eura za každý úkon, z režijného paušálu 3 x 7,63 eura podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky, 20 % DPH z tarifnej odmeny a režijného paušálu v sume 16,53 eura, spolu 99,18 eura.

Proti tomuto uzneseniu, čo do výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške na 19,61 eura s DPH. V dôvodoch odvolania uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, pričom podľa údajov Ministerstva vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania, pričom pred zaslaním oznámenia nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Uviedol, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p.. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania v sume 21,60 eura. Uviedol, že žalobca vzal bez odôvodnenia žalobu späť po tom, čo do konania vstúpil vedľajší účastník a vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania, čím určil líniu procesnej obrany proti žalobe. Ak by žalobca nevezal návrh na začatie konania späť, musel byť vo veci neúspešný, pretože súd by prihliadal na premlčanie uplatneného nároku pre dôvodne uplatnenú námietku premlčania. Za nedôvodný dispozičný úkon (späťvzatie žaloby) musí žalobca znášať dôsledky.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., t.j. preskúmal uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Uznesenie je v napadnutom výroku o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 99,18 eura vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podľa výsledku konania vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania, pretože vystupoval na strane žalovaného, ktorý bol v konaní úspešný a zároveň ním vynaložené trovy konania boli potrebné na účelné bránenie práva žalovaného, na strane ktorého vystupoval, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania tak, ako sú tieto podrobne špecifikované v odôvodnení jeho uznesenia.

Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvého stupňa dňa 10.2.2012 vydal vo veci platobný rozkaz. Podaním zo dňa 21.2.2012, doručeným súdu prvého stupňa dňa 23.2.2012, oznámil vedľajší účastník v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. vstup do konania, požiadal o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh a uplatnil trovy konania. Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania bolo žalobcovi doručené dňa 18.4.2012. Podaním doručeným súdu dňa 30.4.2012 vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania. Dňa 12.12.2013 žalobca doručil súdu prvého stupňa späťvzatie návrhu na začatie konania, v ktorom neuviedol dôvod späťvzatia a navrhol konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznať.

Za tejto situácie bezpochyby právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. pre účelné bránenie práva žalovaného, t.j. poskytol právne služby, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie súdu v prospech žalovaného. Nemožno preto hodnotiť vynaloženie trov právneho zastúpenia ako trovy nadbytočné, či neúčelné tak, ako to namieta žalobca vo svojom odvolaní.

Nemožno preto prisvedčiť odvolacej námietke žalobcu, že právnym zastúpením vedľajšieho účastníka došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

K odvolacej námietke žalobcu ohľadne významu právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka odvolací súd uvádza nasledovné:

V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že podľa ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom (čl. 47 ods.2 Ústavy). Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov a preto toto právo môže uplatniť aj také združenie. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva však nepredpokladá, že spotrebiteľia združení v nejakom združení sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou, založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie môže byť podľa názoru odvolacieho súdu vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (podľa názoru odvolacieho súdu ide o znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa) a tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše, v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach (§ 1, 3, 4, 10, 14b, 19, 20, 25 a 26a). Ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takému združeniu (porovnaj najmä § 25 citovaného zákona), aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom, v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. V tejto spojitosti treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 3 ústavy každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Združeniu podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom (podľa názoru odvolacieho súdu ani v hmotnoprávných vzťahoch) a tento záver musí byť základom pre posúdenie práva združenia na náhradu trov konania vzniknutých trovami advokátskeho zastúpenia. Takýto výklad základného práva na právnu pomoc podľa článku 47 ods. 2 ústavy v spojení s § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z. je potrebné uplatniť v posudzovanom spore aj vo vzťahu k § 146 ods. 2 O.s.p., osobitne ku náhrade trov konania vzniknutých právnou pomocou poskytnutou advokátom.

Vychádzajúc z takéhoto výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľa odvolací súd je názoru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 146 ods. 2 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci, spočívajúce v zastúpení advokátom, boli zbytočné, respektíve neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom.

Aj v prípade zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom teda platí, že vedľajšiemu účastníkovi možno priznať iba náhradu účelne vynaložených trov, t.j. trov nevyhnutných pre účelné bránenie práva účastníka, na strane ktorého vystupuje (v prejednávanej veci žalovaného), a to s poukazom na ust. § 142 ods.1 O.s.p..

Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka) musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo, ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Aj keď nemožno uprieť právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom v zmysle ust. čl. 47 Ústavy SR, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. neposkytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností a pod. To platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, alebo skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné na posúdenie veci samej.

V prejednávanej veci trovy účtované vedľajším účastníkom v súvislosti s poskytnutím právnych služieb právny zástupcom sú účelné tak, ako bolo vyššie uvedené, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi ako vecne správne v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Účastníkmi odvolacieho konania boli len žalobca a vedľajší účastník, lebo o právach a povinnostiach žalovaného sa v odvolacom konaní vôbec nerozhodovalo. Predmetom odvolacieho konania boli iba trovy konania vedľajšieho účastníka, pričom na ich náhradu bol zaviazaný žalobca.

V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a zároveň mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi. Tieto pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu, a to z odmeny v sume 8,30 eura podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky, t.j. vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny, keďže ide o vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, z režijného paušálu za tento úkon vo výške 8,04 eura a DPH vo výške 20 %, 3,27 eura. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú 19,61 eura (8,30 eura + 8,04 eura + 3,27 eura), ktoré je v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ambróza Motyku do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Pri určení odmeny za úkon právnej služby odvolací súd vychádzal z tarifnej hodnoty 99,18 eura, t.j. z výšky priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi, pretože tarifnou hodnotou veci v odvolacom konaní bola výška týchto priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.